

Péntek Imre

A játékosság és derűs színhatások elkötelezettje

Oravecz Viktória képeiről

A fiatal, különböző egyetemeken tanuló, már végzős, vagy DLA-s zalai képzőművészeknek kíván bemutatkozási lehetőséget biztosítani a zalaegerszegi Városi Hangverseny- és Kiállítóterem „Minimage”-sorozata. Múlt nyáron Molnár Dániel festőnövendék és Horváth Csaba Árpád szobrász állított ki izgalmas kollekciót (4. számunkban írtunk róluk). Tavaly év végén a Keszthelyre hazatért Oravecz Viktória személyében egy újabb, a pécsi képzőművészeti egyetem festő szakán végzett diplomása mutatkozott be a kiállítás-sorozat keretében.

A fiatal festő a nyolcvanas években Mikus Gyula festőművészhez járt stúdiómkra, majd divattervezés terén szerzett komoly ismereteket, ért el sikereket. Viszonylag későn döntött úgy, hogy festő szakon folytatja tanulmányait. A sikeres felvételi után Valkó László lett a mestere. Ha a mester jegyeit, kézzvonását keressük: talán a széles, lendülettel felrakott ecsetvonásokban fedezhetünk fel Valkó-hatást. Ám az élénk, szinte impresszionisztikus színezés, a fény és víz reflexek pillanatnyi benyomásait rögzítő festésmód már a saját út bizonyítéka. A fiatal festő a Keszthely-Pécs-Nyugat-Európa háromszög vonzásában élte az életét – eddig. Többször kapott ösztöndíjat Párizsba, legutóbb karlsruhei ösztöndíjjal grafikai műhelyekben csiszolta tudását. A tanulmányok befejezése számára is azt jelenti, kell egy fix pont, egy műterem, egy háttér. Úgy döntött, hogy szülővárosában próbálja folytatni pályáját. S keresi – s szerintem meg is találja - a kapcsolódási pontokat a környék, a szűkebb és tágabb régió képzőművészeti szerveződéseihez, intézményekhez, a kollégákhoz.

Az zalaegerszegi kollekció első benyomásai alapján is kiűnt: egy életvidám, játékos, a könnyed hangulatokban belefeledkező alkotóval van dolgunk.

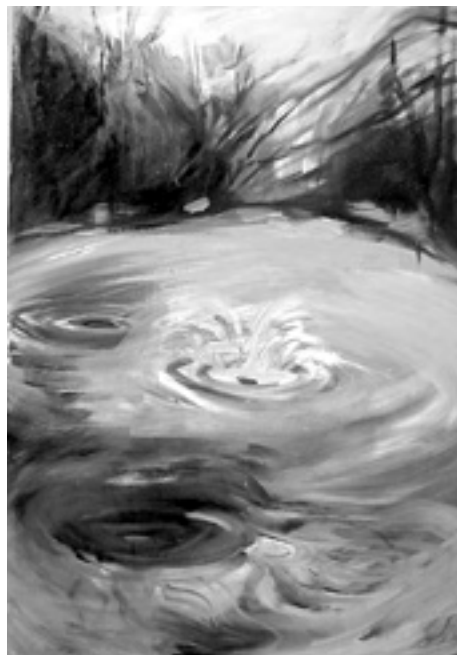
Festészete megmaradt az oldott, expresszív figuralitás keretei között. Nem vonzzák a szélsőségek felé vezető kísérletezések, számára fontos a poszt-nagybányai hagyomány, különösen Szőnyi István érzéki folthatásokra épülő festészete.

Újabb, több tárlaton is szereplő műveinek java egy franciaországi tengerparti tartózkodás élményeiből született. A festőnőt izgatja a mozgás, a lendület, az elmozduló tárgyak, személyek pillanatnyi helyzetének, dinamikus állapotának rögzítése. A széles ecsetvonásokkal felvitt festék rétegeinek egymásba játszása, a finom és harsány árnyalatok kikeverése, a fényreflexek megcsillogtatása a (természet) élmény teljességének visszaadására törekszik. Festői látásmódja izgalmas, szinte lebegő képi világot teremt:

a víz, az ég zöldes-kékes árnyalatai, a homok okkere, az emberi testek barnája derűt sugároz. A mozgásfázisok játékos ritmusa különös feszültséget ad a felületnek, az építkezés, a képpontok hangsúlyai, elhelyezése tudatos szerkesztésre, jó érzékre vall. A világosra hangolt tónusértékek levegőssé, atmoszféricussá teszik a képfelületet. A színek érzéki tobzódása tökéletes ekvivalenciában van a közvetített élménnyel. (Lásd: Csobbanás, Játék a tengerparton, - aminek több változata is készült.)

Mégis, megfigyelhető egy áttételesebb ábrázolásmód, legalábbis az igénye. Ez a dús, festői előadásmód olykor szimbolikus tartalmak megfogalmazására vállalkozik. A természeti és emberi formák kontrasztja a Kövek. Egy másik szép példája ennek a mélyebb, filozofikusabb látásmódnak a Közeledés I.-II., mely a kitarulkozás, az odaadás gesztusait többletjelentéssel telíti, amikor a kereszt és a női akt formáit játssza egymásba. A Magányos hajó – megdőlt hajótest – sem csupán egy tengeri pillanatkép, egy természeti benyomás rögzítése akar lenni, hanem az elhagyatottság lelkiállapotának áttételes, sűrített, jelképessé növesztett alakzata.

Egy tehetséges festő pályája bontakozik a szemünk előtt, mutatja meg sokat ígérő képességeit, kivételes színérzékenységét, s azt, hogy az eszközeiben megújított, frissen értelmezett hagyományos piktúra is versenyképes tud lenni a mai világban. Hogy a mesterségbeli virtuozitás, a könnyedebb témák szinte frivol kezelése nem hátrány. És a siker sem megvetendő, ha a komor világban a nyűgöket feledtető pillanatok ad a derűre szomszjas közönségnek.

Csobbanás

Közeledés 1

Áttetszés

Picasso múzeum
Antibes-ben